

כ"ז, כ"ח, ונוסח התפילה דסידר שם, ואשריו לו מי שנוהג כך דמקבץ תלמידי חכמים נערכים, הלומד עמהם ומשלם להם שכר טוב בעמלם.

(יז) ראה ראיתי להרב המקובל כמהר"א מיראנדה ז"ל בידו המלאה בספר יד נאמן דף ל"ח ע"ג וזה לשונו, כונת וסוד סדר מצות מחצית השקל בשעת הפרשתו, נמצא בגנזי החכם הנאמן זקן שקנה חכמה כבוד שמו בישראל דוד שיריו ז"ל מכתב יד שקבל מאחד קדוש וזה לשונו, ביום צום אסתר אחר המנחה יפריש הצדקה ברישא בעד השכינה, ואחר כך בעד ציון, ואחר כך בעד בית המקדש, ואחר כך האולם, ואחר כך המפתן, ואחר כך בעד עזרת ישראל, ואחר כך בעד עזרת נשים, ועל חוב ישראל ולכל משפחתו ולכל חוב עצמו ואשתו, ויאמר אני בצדק דמארי עיינין ומצדיקי הרבים, עלי ועל עדת ישראל הוא עושה חסד לאלפים בגזרת אלהינו מרחם הרחמים, עשה עמנו צדקה ממעון החביב מרשימו דיקרא בתפארת באצילות הוי"ה, שבחים אנו נותנים לאלהינו בקדושה בגזרת צדקה לאמנה, וגזרת עלינו שיהא חביב לבעלה, אני עושה צדקה להושיע ירושלים קריה נאמנה, לפדיון חובותינו יהיה תמורה, מארי דאצילות עלותין ובעותין אנו מבקשים ממך, מטורח כתר מצחצוחי מצחצח ומנהיר לכל העולם, תכתיר עלי האי כתרא בהאי שעתא, רשימו דדיוקנא הנקרא בול הזיוה, היא הנפרעת מן הגוים העושים צדקה כמו שאמר הכתוב וחסד לאומים חטאת, ואנא ה' אלהינו אין אנו כן, אלא אני מתכוין לרומם קרן של ישראל סבא המדבר עלי בצדקה, את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך, ציון יקירין בפז חפץ מהולל משובחים, אני העושה צדקה בעד ציון היונק מחביב זיו נהורין, עלותין ובעותין בעד ציון הצועקים, אני הצועק עליה ציון במשפט תפדה וגו', עד כאן, וכשפורט בעד ציון ימעט מקעבה שפרט בעד השכינה, וכן כל אחד ואחד מהם הולך וממעט, עד כאן לשון הכתב אות באות תיבה בתיבה כאשר העתקתי.

אמר אמ"ן, לבד שהדברים עתיקים שלא נמצא בשום ספר מהמקובלים רמז מהסדר הזה, עוד באו בנוסחא דברים מעלומי עין, וזחלתי ואירא לשלוח בו יד, נא הושיענו אלהי ישענו כי אבדה

חכמת חכמינו ונסתרה בינת נבונינו, והוא יעזרנו על דבר כבוד שמו עד יבוא מורה צדק שיבוא במהרה אמן, ואם תרצה אתה המעיין שאחזה דעתי אומר אני לפניך כי טוב הדבר לעשותו על ידי איש נבון דבר, דכא ושפל רוח, ודי בזה, זה תוכן דבריו, (ועיין בספר מעשה הלדקה אות מ'), ומה טוב אם השליח ציבור יאמר התפילה הסדורה בחמדת ימים פ"א מפורים אות כ' לאומרה קודם קריאת פרשת שקלים, ותמיהני איך לא הדפיסוה במחזורים, וכן נוסח התפילה קודם קריאת פרשת זכור דהובא שם פ"א מפורים אות נ"ב, כמו שהדפיסו שאר תפילות מראש חודש וכדומה, אלא דלהרב הגדול חיד"א ז"ל לא ישרו בעיניו תפילות אלו כנודע, אך מאן דנחית לומר, מה ראו לקרב אלו יותר מאלו.

(א"ה: מה שזיין כאן הרב המחבר כי לא ישרו תפילות אלו בעיני הרב חיד"א זיע"א, ודאי אין כוונתו משום המפקפקים במקורם, שהרי החיד"א זיע"א דיבר בקדשו בשבח הספר "חמדת ימים" (בספרו עין זוכר מערכה ג' אות א' ד"ה ומאי דמיייתי) וכתב, "כי הנה נודע שספר חמדת ימים עלה בקצ"ץ אמרי יושר מהמפרשים והפוסקים", ועוד שהרי החיד"א זיע"א ייסד כמה תפלות על פי הנוסחאות שתיקן הרב חמדת ימים, לא וראה בתפלה לחצטת ערצה שסידר החיד"א זיע"א בספרו "כף אחת" אות י"ז וזיין בראשה כי היא תפלה קדמונית עם תקוני לשון מעטים, והמשווה נוסחתה יצחין כי כוונתו ברורה לנוסח שייסד החמדת ימים בפ"ו מסוכות אות נ"ב וחתם בראשה את הלשון "ואנכי תקנתי נוסח תפלה", וכן בתפלות שייסד החיד"א זיע"א לימי העומר בספרו "כף אחת", והמה שאזכור מנוסחי הוידויים שבקונטרס ראשון שבסוף ספר חמדת ימים, וכן פסוקי ההקפות לשמחת תורה שסידר החיד"א זיע"א, מקורן ממה שסידר החמדת ימים בפ"ה מסוכות אות י"ג - י"ח לומר צעת הקפות הלולב.

ואמנם קרוב מאוד שכוונת המחבר משום חלקי הסוד שבתפלות החמדת ימים, שעל אף שהרב חמדת ימים זיע"א דיבר במקומות רבים בראשי תפלותיו כי הנוסחאות שייסד על דרך הסוד אין לאומרם כי הם הבאים בסוד ה', מ"מ בחרו המדפיסים לזכות זהם את הרבים, ועל כן לא היתה דעתו של החיד"א זיע"א נוחה בזה, וכפי הנראה ממה שכתב בספרו "שמחת הרגל" (קודם קידוש ליל הסדר) אודות התפילות והפסוקים המסודרים על דרך הסוד לומר בליל הסדר, (ומקורן בספר חמדת ימים), שמן הראוי היה להימנע מלהדפיסם כי רבים הם אלו שלא באו בסוד ה', מלכד מה שנסדרו לפי ספר כוונות ישן, עיי"ש, וכמו כן תמצא להגאון חיד"א זיע"א בספרו שם הגדולים בקונטרס אחרון לאות ק' בערך קבלה, שם דיבר

אדוני הארץ קשור, אודות ספרי הקבלה שהתחילו להדפיס בימיו וכתב שם זה הלשון, "וכאשר ישתכל המשתכל בדברים אלו, יקרה סגור לצדו איך הותרה הרצועה להדפיס ספרי קבלה ואין מקיץ ואין יודע, ואש תוקד בקרבי על ענינים אלו ואנזרייהו", ע"ש).

יח) מוהרח"ו זיע"א היה רגיל לטבול בערב פורים כמו ערב הרגל, (חמדת ימים פ"ג מפורים אות ו', ז'), ושם תמצא נוסח התפילה לטבילה, יעויין שם, (אורה ושמה דף ח' ע"ב), וילבש בגדי יום טוב כמו שכתב מוהרי"ל, (והוא בסימן תרל"ד, וחמדת ימים פ"ג מפורים אות ז', ט' כמו שיעויין שם), ויהיה מבערב ולא כאותן שנוהגין ללבוש בבוקר יום פורים, וזה מנהג הרע ישנו נמי בליל שבת, (עיין בקונטרס כף החיים), והבא הוא יותר קשה לפי הטעם, הגם דמדרגת שבת אין למעלה הימנה, והוא דאי הלבישה היא זכר ותלבש אסתר מלכות, ומרדכי יצא בלבוש מלכות, איך יתכן לקרוא פסוקים הללו במגילה בלבוש חול, (ועיין עוד שם דף ח' ע"ב ודף ט' ע"א, ועיין חמדת ימים פ"ג מפורים אות ג').

יט) מי יתן והיה לשורר אמת ואמונה דיש בו ששה לשונות גאולה, לעומת ששה מישראל שנלחמו בעמלק, כמו שכתב בחמדת ימים פ"ג מפורים אות ל"ב, (אורה ושמה).

כ) קודם תפילת שמונה עשרה מכריז השליח ציבור על הנסים, (אורה ושמה דף י"א ע"א, ועיין כף החיים גבי יעלה ויצא).

כא) ביום שושן פורים, יזהר נמי במשלוח מנות ומתנות לאביונים, ויאמר במקום תפילה לדוד, למנצח על שושן, (אורה ושמה דף נ"ד ע"א, ועוד שם בסוף הספר), וסוד י"ד וט"ו הם דוד ושלמה, ולכך כרכים המוקפים חומה נגד שלמה שלא היה מלחמה בימיו, (שכחם לקט מערכת י').

כב) כשחל פורים קטן בערב שבת, הגם דאין דרכו לאכול בשר בערב שבת, הן כהיום הזה ליכול וליחדי, אך לא ימלא כריסו בשביל סעודת שבת, וכן נמי כשחל ראש חודש בערב שבת, (ועיין בקונטרס כף החיים).

כג) מי שחטא בחילול שבת בשבת זכור ולמחרתו הוא פורים, מותר להלקותו ויעשה תשובה, וכגון דא הותר מלקות בפורים, (כן העליתי בספרי זוטא נשמת כל חי חלק אורח חיים סימן ל"א, יעויין שם צסייעמא דשמיא).